

தென்னியாள்

வர்க்க சமுதாயத்தில் கலை இலக்கியங்கள் எல்லாம்
என்றும் வர்க்க சார்பானவையே

தென்னியாள்

கலை இலக்கிய சஞ்சிகை

கார்த்திகை

[24-11-1975]

இதழ் 3

* தலையங்கம்

* சிறுகதை

* கட்டுரை

* கணிதத்

* விமர்சனம்

தொழிலாளி வரிக்கத்தின் தலைமையில் புதிய ஜனநாயகக்
கலாச்சாரத்தை உருவாக்கும் தியக்கப் பாதையில்
ஒரு நதி ஒடிக்கொண்டிருக்கும்.

அழகிய தங்க
நகைகளுக்கு
இறந்த இடம்

உங்களுக்கு வேண்டிய
எல்லாவிதமான ரெடிமேட்
வகைகளுக்கும், சாரம், சாரி,
சூட் மற்றும் புடவைகளுக்கும்

லதா ஜூவலர்ஸ்

27, கொட்டுகொடல்ள விதி,

கண்ணி.

தொலைபேசி: 3955

"சிமாராஸ்"

189, மந்திய சந்தை

கண்ணி

M. A. MOHOMED
CASSIM

112, BANDARANAYAKE
MAWATHA.

MATALE

ESTATE PROPRIETOR &
HARDWARE MERCHANT

With the Best
Compliments of

S. M. Muthiah
Pillai & Co.,

19, PATTIYAGAMA BAZAAR,
DELTOTA.

Phone: 561

இன்றைய நமது தேவை என்ன?

‘நதி’ முன்ரூவது இதற் இக்முறை அச்சுவடிவத்தில் கிவனி வந்துள்ளது. தொடர்ந்தும் இவ்வடிவத்தில் வரவேண்டும் என்பது எமது அவர் ஆனால், பல நண்பர்கள்து நிதி மகூழையிடிடு ‘நதி’ வருவதில் தாமதம் ஏற்படும் என்பது உண்மையே. ஆகவே, நதியின் கருத்து நிலைப்பாட்டில் ஜக்கியமுற்றவர்கள் நதியைத் தொடர்ந்தும் ஜௌன்டுவூவதற்கான நிதியுதவியை செய்யவேண்டுமென வேண்டுகிறோம்.

‘நதி’ தனது இலக்கை முதல் இதழில் தெளிவாக முன்வைத் துள்ளது. அதன் இலக்கு சரியாக இருந்தபோதிலும் இலக்கையெய் வந்த்கான முறைகளில் பலதுக்கு கருத்து முரண்பாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால், அடிப்படை சரியாக இருக்கின்றதை யாருக்கு மறுக்க மாட்டார்கள். ஆகவே இலக்கை அடையும் வழிமூறைகளில் ஏற்படும் சிறு, சிறிய கருத்து ஓரள்பாடுகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்காகவும், சமுத்து பாட்டாளிவர்க்கத்தின் கலை, கலாச்சார முன்னணி கைக் கட்டி உருவாக்குவதற்காக, பாட்டாளிவர்க்க குனும்சத்தைக் கொண்டு கலை, இஜக்கிய ஸ்தாபனங்களையும், கலை இலக்கியம் படைப்போரையும் ஜக்கியப்பட வேண்டும். நதி’ அறைகளில் அழைக்கிறது.

அதேவேளை, இந்நாட்டு முற்போக்குவாடிகளும், முற்போக்கு இயக்கங்களும், தேவையை அபிமானிகளும், மனிதாப உணர்வோடு உடனடியாகக் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டிய கந்திகளுக்கு முக்கியமான பிரச்சினையை ‘நதி’ குறிப்பிடவிரும்புகிறது.

இந்த நாட்டின் அண்மைக்கால வரலாற்றில் பல்வேறு ரீதியான அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. (அடிப்படை உற்பத்திக்கும், உற்பத்தி விழியோகத்திற்கும் இடையிலரும் மாற்றம் ஏற்படவில்லை). இம்மாற்றங்களால் இந்த நாட்டில் வாழும் பெரும்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கையின் மேம்பட்ட ரீதியாக சிற்கிலை, தேவைகள் முந்துசிசெய்யப்பட்டுள்ளதை அறிகிறோம். இந்நாட்டில் 150 ஆண்டுகளுக்கு மேஜான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ள தோட்டத்தொழிலரளர்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதை

அறிகிறோம் என்றாலும், இந்நாட்டு மக்களின் பெரும் பகுதி ராமக்கண்ணுக்கு வழங்கப்பட்டுவரும் சட்டாதியான கலுகைகள் இந்நாட்டு பிரதைகள் என்ற சட்டத்திற்குள்ளானவர்களுக்கும் கூட] முதல்கப்பட்டு வருவதையும் அறிகிறோம்.

இந்நாட்டு, பொருளாதாரத்தின் முதலெலும்பென்று குறிப்பிடப்படும் இப்மக்களின் வாழ்க்கை இந்நாட்டின் பெரும்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைவிட, படிகேலைமரன் நிலைமையில் அதைந்துள்ளது. அவர்களை எதிர்காலம் ஒளியற்றே தெரிகிறது. அவர்களை சந்ததிகளின் கல்வி முற்றுக சிர்வெட்டுள்ளது இம்மக்கள் தேடித்தரும் செல்வத்தான், இம்மக்களின் பொதுத்தேவைகளுக்காக 10 லீதம் கூட செலவிடப்படுகிறதா? இம்மக்கள் தங்களின் இரத்தம் கிந்தி உழைக்கும் இவ்வழையின் வருமானத்தை, இந்நாட்டின் கணிய மக்களின் சிறு தேவைகளுக்கும், பொதுத்தேவைகளுக்காகவும் செலவிடப்படுகிறது. இப்படி ஒரு பகுதி மக்களின் வருமானத்தைப் பெற்று மறுசாராயின் சிறு தேவைகள் முச்சிசெய்யப்படுவதால், அம்மக்களின் பேராட்ட உணர்வுகள் மழுங்கடிக்கப்படுகிறதல்லவா?

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அரசியல் சுதந்திரம் (இவ்வழையப்படுக்குள்) பொருளாதார சுதந்திரம் முற்றுக மறுக்கப்பட்டுள்ளதுடன், மறைமுக இன ஒடுக்களும் நிழம்ந்து வருகிறது. இப்படியான நடவடிக்கைகள் தேவீய சிறுபான்மை இன மத்தியில் உள்ள பிற்போக்கு சக்திகளின் இனவாத வேலைகளை ஆரிதப்படுத்தப்படுவதற்கு உதவியாக அமைகிறது.

அந்காரத்துவ ஆதிக்கணாதத்தை, உழைக்கும் மக்கள்மீது தொடர்ந்துங் ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்வதற்காக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளை இந்நாட்டு முற்போக்கு சக்திகள் ஒரு போதும் அங்கீர்க்க மாட்டார்கள். எந்த இன மக்கள் மத்தியில் கிணம்பி வரும் இனவாதத்தையும், இன ஒடுக்களையும் உடைத்தெரியும் பொறுப்பு முந்போக்கு சக்திகளைச் சர்ந்ததாகும்.

எனவே, மலையக மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டு வரும் சட்டாதியான உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்காகவும், ஏனைய மக்கள் மத்தியில் திட்டமிட்டு செய்னாற்றிவரும் இனவாத, இன ஒடுக்கள் சக்திகளை நிர்மூலப்படுத்தவும், சிறுபான்மை மக்கள் மத்தியில் தோற்றியுள்ள நியாயாலை பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காகவும் முற்போக்கு வாடிக்கூந்து ஜக்கியழுற்று செயலாற்று வேண்டுமென்ற யதார்த்த தேவை உள்ளதைக் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டுமென ‘நடு’ விரும்புகிறது.

- ஆசிரியர் குழு

சிறுகதை

ஒரு சின்னஞ்சிறு பூச்சி

- யோ. பெனாடிக்ர்பாலன் -

நான் என் வீட்டு விழுந்தையில் பாய்விரித்து படுத்தவாறு அன்றைய பத்திரிகைகளை வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். எனக்குப் பக்கத்தில் எனது ஐந்தாவது மகன் விளையாடிட்கொண்டிருந்தான். மாலை நாலு மணியிருக்கும் பத்திரிகைகளை வாசித்துமூடித்து எனக்கு நித்திரை கண்ணொ இழுத்தது. நான் நித்திரையை முறிப்பதற்காக பக்கத்தில் மடித்துப்போட்டுவிட்டு, மகன் விளையாடுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். மகனுக்குக் காலையில் அம்பு வில்லு செய்து கொடுத்திருந்தேன். அவன் அம்புத் தடியை ஒரு கையில் வைத்திருந்தான். அது ஒரு அடி நீளம் இருக்கும். அவனுடைய மறுகையில் சோக் துண்டு இருந்தது. அதனால் அவன் நிலத்தில் கிழுக்கிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது அவனை நேர்க்கி ஒரு பூச்சி சுதா சுறுப்பாக ஊர்ந்து வந்துகொண்டிருந்தது. அதை சந்திய நேரம் உற்றப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அவன், ஒநு யோசனையுடன் கையில் இருந்த சோக்கால் தனக்குப் பக்கத்தில் ஒரு வட்டம் போட்டான். பின்பு, அம்புத்தடியால் அந்தப்பூச்சியை அந்த வட்டத்தின் மத்தியில் தட்டிக்கொண்டுவந்து விட்டு, அதையே அவதானித்துக் கொண்டிருந்தான். நானும் அந்தப் பூச்சியைப் பார்த்தேன். பப்பானி விதையளவு உடம்பு, அவவுடம்பு மட்டும் சிவப்பு நிறம். மற்ற உறுப்புக்கள் கறுப்பு நிறம். குண்ணுசியின் குண்டுப் பகுஷன் தலையும், கடைக்கண் இமை மயிர் ஒத்த சின்னடிக் கால்களும், நான் இதற்கு முன் அப் பூச்சியைக் கண்டதில்லை. அது அவன் விட்ட இடத்தில் நிற்கவில்லை. அது ஊர்ந்து வந்த வேகத்திலும் அதிக வேகத்தில் வெளியில் வந்தது. அவன் அதை விடவில்லை. அம்புத்தடியால் தட்டித்தட்டி விடும்போதுள்ளார், அது புரண்டு நென்று திரும்பவும், திரும்பவும் வெளியில் வரவே முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தது.

“என்ன தம்பி செய்கிறோய்” என்று மகனிடம் கேட்டேன்.

ஆந்தப் பூசையை சிறை வைக்கிறன் அப்பா, அது ஒடு ஒடு வியில் வருகுது' என்று கூறிவிட்டு, அதை தன் வட்டத்துள்ளே ஸ்ஸித்தள்ளி விட்டான்.

"இஞ்சை பாருங்கப்பா, இது என்றை அம்பைக் கடிக்குது' என்றான். பார்த்தேன். அப்பூச்சி அம்பின் கூர்மையைக் கால் களால் கட்டிப்பீடித்து தன் சிறிய வாயால் கடித்துக்கொண்டுதான் இருந்தது. பின்பு திருங்கி வெளியில் ஊர்ந்தது.

எனக்கு அப் பூச்சியைப்பார்க்க ஆச்சரியமாக இருந்தது.

எனது மகன் அப்பூச்சியை விட ஆயிரம் மடங்கு பெரிய உருவம். அவனுடைய அம்பு அதைவிட நூறுமடங்கு பெரியதாக இருக்கும். அப்பூச்சிக்கு கண்கள் இருக்கின்றன. மகனின் பூதாகர உருவத்தையும், அம்பின் யாரிய தோற்றத்தையும் அது நிச்சயம் கண்டிருக்கும் ஆனால் அது சுற்றும் பயம் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதன் ஒரே இலட்சியம் என் மகன் இட்ட சிறை வட்டத்துள் இருந்து வெளியேறித் தன் வழியே செல்வதுதான். அது சள்க்கவில்லை. ஓயவில்லை மகன் தட்டித்தட்டி விட விட அது இன்னும் இன்னும் வேகம் கொண்டு இயங்கியது. என்மகன் களைத்துப்போக்கிட்டான். தன் நோக்கம் சரிப்போகவில்லை என்று அவன் உணர்ந்ததும், அப்பூச்சியின்மேல் அவனுக்கு பெரும் ஆத்திரம். அன்ன முகத்தில் அது தெரிந்தது. அவன் தன் இறுதி முயற்சியாக அப்பூச்சியை வட்டத்துக்குள், அம்பினால் இழுத்துவிட்டான்.

"இதிலை கிட. இல்லாட்டி உன்னை கொண்டுபோடுவேன்" என்று அதைப் பயமுறுத்திவிட்டு, இயமன்போல் அதைப்பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான்.

அப்பூச்சி வெளியேதான் போன்க்கொண்டிருந்தது.

"சனியன்" என்று திட்டிய அவன், அதைத் தன் அம்பினால் தட்டி இழுத்து வட்டத்தின் நடுவில் விட்டு, அதை நடித்துவிட்டான். அதன் வயிறு பியந்து, சுதை நிலத்தோடு ஒட்டிக்கொண்டது. அது சாகவில்லை. அரை உயிரோடும் வெளிநோக்கித் தன் காலகளை எட்டிவலித்து ஊர முனைந்து கொண்டிருந்தது.

நான் அந்தப்பூச்சியை மனத்துடிப்போடு உற்று நோக்கினேன். அந்த அற்ப உயிருக்குள் எவ்வளவு தீட்சன்யமான வைரம் கொண்ட நெஞ்சு, என் மகன் அதன் எதிரி; எதிரியின் பாரிய உருவத்திலும் இயக்கத்திலும், வெருண்டு கொள்ளாத தெரியம் அதன் உதிரத்தி

அது, தசையிலும் அடிமைகொள்ள முடியாத வீரர்ந்து உணர்வை எங்கிருந்து வந்ததோ?

அது குறை உயிரோடும் வெளிஊர்ந்து செல்ல முனிசுவதைக் காண என் மகனுக்கு தாங்கமுடியவில்லை.

“செத்துப்போ!” என்று கூறி அம்பினால் நசித்து அதைக் கொன்றுவிட்டான்.

“என் தமிழ் அதைக்கொண்றனே?”

“அது நான் வைச்ச சிறைக்குள்ளை நிற்குதில்லை அப்பா! பொல் வாத பூச்சி:” என்று கூறிய அவன் தொண்டியில் திருப்பி இல்லாதது வெளிப்பட்டது.

“யாருக்கு வெற்றி உனக்கா? பூச்சிக்கா!” என்று கேட்டேன்.

“எனக்குத்தான்!” என்றான் எரிச்சலோடு.

அவன் கூறியதைக்கேட்டு நான் சிரித்தேன்.

“என் அப்பா சிரிக்கிறீங்கள்?” என்று என்னைக் கோயத்தோடு நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

“உனக்கு எப்படி வெற்றி?”

“நான் அதைக் கொண்டுவிட்டனே?”

“இல்லை மகனே; உன்னால் அதனேடு போராடமுடியாததினாற் தான் அதைக்கொண்றாய். இந்தப் பூச்சிக்கு மீண்டும் உயிர் வந்தால் என்ன செய்யும்?”

“வெளியில்தான் அப்பா அந்தச் சனியன் போகும்!”

“அதுதான் சொன்னேன்; உனக்குத்தான் தோல்வி!”

“இல்லை அப்பா!” என்று மனஞ்சலித்தான்.

“இல்லை மகனே! உன்னால் அதை வெல்லமுடியாது!” என்று அடித்துக் கூறினேன். அவன் மௌனமாக இறந்து கிடக்கும் அதைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நானும் மௌனமாக அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். என் நெஞ்சுக்குள் அந்தச் சின்னஞ்சியிய பூச்சி உயிரோடு உளரத் தொடங்கியது; உவர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

கட்டுரை

கலை இலக்கியம்:

போக்கும்,

இன்றைய திசைமார்க்கமும்

- எம்மெஸ்கே

கலையும், இலக்கியமும் சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுங்கி நிற்பதா கவோ, அங்கு வர்க்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாகவோ இருக்க முடியாது. இவை ஒவ்வொரு சமூக அமைப்பின் அரசியல் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. கலை இலக்கியம் வர்க்கம் சார்ந்து நிற்கிறது; தனது பங்கித்து தான் சார்ந்த வர்க்கத்திற்காகச் செயல்படுகிறது. உதாரணமாக புராதான இதிகாசமான மகாபாரதக் கதைகளில் வரும் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் வெரும் கற்பணியென்று கூறிவிடமுடியாது. துரியோதனனுக்கும் - பஞ்சபாண்டவர்களுக்குமிடையே நடைபெறும் யுத்தங்களும், நிகழ்வுகளும் அன்றைய கண சமூகங்களுக்கும், கோத்திரங்களுக்குமிடையில் நடைபெறும் முரண்பாடுகளையும், அரசியல் நெறிமுறைகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம் போன்ற காப்பியங்களில் மன்னர்களின் செயல்பாடுகளும், அரசியல் பொருளாதார நெறி முறைகளும் பிரதிஜனிக்கப்படுவதைக் காணலாம். வர்க்கங்களின் வளர்ச்சியினுராடாக சமூக வளர்ச்சிக்கேற்றவாறு, கலையும், இலக்கியமும் வளர்ச்சியிற்றுள்ளது. ஆளப்படும் வர்க்கமானது தங்களது ஆளுகைக்கும், அதிகாரத்திற்கும் நியாயம் கற்பிக்க இலக்கியத்துறை யைப் பிரச்சாரத்திற்கு பயன்படுத்தி வந்துள்ளது; வருகின்றது என்பதை அறிகின்றோம்.

கலையும் இலக்கியமும் வர்க்கம் சார்ந்துள்ளன முதலாளித்துவ - ஏகாதிபத்திய கலை இலக்கியங்கள் அனைத்தும் அடக்கியோடுக் கூடப்படும் வெகுஜனங்களின் விடுதலைக்கு முட்டுக்கட்டட போட திட்டமிட்டு செயலாற்றி வருகின்றன. உதாரணமாக திரைப்படங்கள், மர்மநாவல்கள் போன்ற பிற “கலை கலைக்காக” என்ற தோரணையில் உருவாக்கப்படும் கலை, இலக்கியப்படைப்புகள் அனைத்தும் தனியுடைய சமூக அமைப்பை நியாயப்படுத்தும், பாட்டாளி வர்க்க அரசியல் துத்துவத்தை பயங்கரமானதாக பிரச்சாரப் படுத்தும் பணிகளையும் செய்து வருகின்றன. ஆனால் பாட்டாளி

வர்க்கங் தனது அரசியல் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண் தனது வர்க்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு தனது அரசியல் களுத் துக்கனை முன்னெடுத்துச் செல்ல கலை, இலக்கியத்தை உந்துவதாக அமைக்கவும், முதலாளித்துவத்தால் தினிக்கப்படும் சகல பிரச்சாரங்களுக்கெதிரான பாதிப்பை ஏற்படுத்தி புதிய கலை, இலக்கிய நிர்மாணங்களைச் சிருஷ்டித்துச் செல்கிறது, இதுவே முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் பாட்டாளி வர்க்க கலை, இலக்கியத்தின் அடிப்படையான அம்சமாகும். இதன் அடிப்படையில் எமது நாட்டு முற்போட்டு கலை, இலக்கியத்தைச் சுற்று சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது இன்றைய அவசியத் தீவையாகும்.

முழுது பாட்டாளிவர்க்க கலை இலக்கியத்திற்கான தோற்று வாய்க் காலம் அமைந்த ஓலைக்கியப் படைப்புக்கள் பல்வேறு காலப் பகுதிகளில் வளர முனைந்துள்ளதை அறிகிறோம். அதேவேலோ அதன் வளர்ச்சிப்பாதையை முன்னெடுத்துச் செல்ல இயலாமல் போய்விட தையும் அவதானிக்கூடியதாக உள்ளது. பெரும்யதுதியான படைப்புக்கள் தொழிற்சங்கப் பேரராட்டம், சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களை, படைப்புக்களின் மையச்சிதியாக வைத்து ஒரு வாக்கப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்கள் அதன் இடையியப் பாதையில் முன்செல்லாது விட்டதுடன், ஆரம்பித்த இடத்திலேயே மீண்டும் மீண்டும் ரவுண்டிடிக் கூடம் பிரதிபீத்துவிட்டன.

உதரணமாக 1965க்கும் 1970க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தோன்றிய படைப்புக்களில் பெரும்பகுதி மேற் குறிப்பிட்டதுபோல் தொழிற்சங்கப் பேரராட்டத்தையும், சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களையும் பிரதிபலித்து நிற்கின்றது. (தொழிற்சங்க பேரராட்டத்தையும், சாதி எதிர்ப்புப் பேரராட்டத்தையும் பிரதிபலிக்குவிடாது என்பதல்ல இதன் கருத்து) இதற்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் பாட்டாளி வர்க்க கலை இலக்கியச்சாரிகளின் ஸ்தம்பித்த நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டு பின் 1973ம் 1674ம் காலப்பகுதிகளில் இத்துறையில் ஒரு எழுச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளதையும் அறிகிறோம்.

கலை இலக்கியப்பகுதியில் இப்படியான நிலைமைகள் தோன்றுவதற்கான அடிப்படை அரசியல் காரணங்களைவிட இச்சமூக அமைப்பில் ஒவ்வும் எதுவும் இருக்க இயலாது. கலை இலக்கியம் எனப்படுவது அரசியல் கருத்துக்களுடன் தொடர்புற்று செயலாற்றுவதாலும் இச்சமூக அமைப்பில் உள்ள ஒரு வர்க்கத்தின் கருத்தைப் பிரதிநித்துவப்படுத்தும் ஒரு பிரச்சார சாதனமாக அமைந்துவிட்டிருப்பதாலும் இரண்டு வர்க்கங்களுக்கிடையே நிகழும் போராட்டங்களே அதன் பிரதான உந்துசக்தியாகவுள்ளன. அரசியல் இயக்கங்களில் ஸ்தாபனங்களில் ஏற்படும் கருத்து முரண்பாடுகள் பகை முரண்பாடுகளாக மாறும் பொழுது இலக்கிய வடிவங்களிலும் இம்முரண்பாடுகள் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றது.

1969 - 70 ம் காலப்பகுதியில் சிலரது மத்தியில் ஏற்பட்ட வருன் கருத்துக்கள் அதாவது “யாருக்காக எழுதவேண்டும்? தொழிலாளி, விவசாயிகளா படிக்கின்றார்கள்? படித்தவர்களும் புத்தி ஜீவிக்குறுங்தான் வாசிப்பார்கள். இவர்களுக்காக நாம் ஏன் காலத் தைப்போக்கவேண்டும்?” இப்படியான கருத்துக்கள் சில பகுடப் பாளிகளின் முனையில் இட்டுபிடித்துவிட்டமையால் எழுதாமல் விட்டார்கள். எழுத முன்ந்தவர்களும் பிழையான கருத்துக்களால் தங்களது பங்கினை செலுத்த முடியாது முடங்கிவிட நேர்ந்தது

கலை இலக்கியத்துறையில் இவ்விதமான பாதிப்புக்குன் ளான வைகளில் பெரும்பகுதி கொழிலாளி, மாணவர் மத்தியிலிருந்து வருபவைகள் என்று குறிப்பிடத்தக்கது. இப்படியான போக்குகளுக்கு தவறான அரசியல் கருத்துக்களே வழிகாட்டிகளாக இருந்தனன.

அடக்கியொடுக்கப்படும், மக்களைச் சுரண்டும் சமூக அமைப்புக்கெதிராக போராட்டத் தூண்டுவதற்கும் வர்க்கப்போராட்டத்தை வளர்த்து பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் அதிகாரத்தை வென்றெடுக்கும் பணியிலும் புரட்சிகர கலை இலக்கியத்திற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட பங்குண்டு என்பதை அறிவோம். அதன் பங்கிற்கு இத்துறை தனது செயல்பாட்டை செலுத்துகிறது. ஆனால் அதன் செயல்பாட்டைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பும், துரிதப்படுத்தும் பொறுப்பும் பாட்டாளிவர்க்க அரசியல் போராட்டத்தின் வளர்ச்சி பாதையில் தங்கியுள்ளன. எனவேதான் கடந்த காலத்தில் அதன் வளர்ச்சி குறிப்பிட்ட கோட்டுக்குள்ளேயே மீண்டும் மீண்டும் சூழல் ஆரம்பித்ததை அறிகிறோம். புரட்சிகர கலை இலக்கியம் வெகுஜன சாமீனாடன் பின்னப்பட்டுள்ளதால் வெகுஜன ஆணியினரின் போராட்ட வளர்ச்சிக்கு மீறியதாக கலை இலக்கியப் படைப்புக்கண் அமையமுடியாது. அப்படி அமைவதானால் அது யதார்த்தத்திற்கு அப்பாற்பட்ட கற்பனுவாதத்தை கொண்டதாகவே அமையும்.

பாட்டாளிவர்க்கத்தின் சரியான அரசியல் திசை மார்க்கத்தை முன்னெடுத்துச்செல்ல உந்துதலாக கலை இலக்கியம் அமையவேண்டும். இந்த நோக்கிலிருந்து பார்க்கும்பொழுது 1970-ம் ஆண்டு வரையும் கலை இலக்கியத்துறை சரியான திசைமார்க்கத்தை முன்னெடுத்து வந்துள்ளதா என்ற கேள்வியும் எழுகிறது.

இருநாட்டின் பொருளாதார, அரசியல் திசைமார்க்கத்தை பாட்டாளிவர்க்க ஸ்தாபனம் சரியாக கையாளாதவரையும் சரண்டும் சமூக அமைப்பில் நிலவும் பிரதான முரண்பாட்டின் வளர்ச்சி விதி யைத் தீர்மானித்து வர்க்கப்போராட்டத்தை வளர்த்து உழைக்கும் மக்களது விடுதலைக்கு தலைமை கொடுத்து செல்லமுடியாது என்பது தீர்க்கமான உண்மை.

இந்த அடிப்படையிலிருந்து எமது நாட்டு பாட்டாளிவர்க்கத்தின் அரசியல் வாழ்வைச் சற்று சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் சில

உண்மைகள் தெளிவாகியுள்ளன. (1) எமது நாட்டின் சமூக அமைப்பைப் பற்றிய சரியான ஆராய்வு செய்யப்படாதது.

(2) யாந்திரிக முறையில் சமூக அமைப்பை ஆராய்வு செய்தமை. இப்பிழையான கண்ணேட்டங்களினால் உருவாக்கப்படும் வேலைகளைன்றதும் தவணை வழிகாட்டலுக்கு இட்டுச்செல்லும் என்பதோடு தவிர்க்க இயலாமலும் போய்விடும் என்பதற்கு இந்நாட்டு அரசியல் வழிகாட்டல்கள் உதாரணங்களாகத் திகழ்கின்றன.

உழைக்கும் வெகுஜனங்களின் விடுதலைக்கு ஒளியூட்டும் தத்துவத்தை பிழையான முறையில் நடைமுறைப்படுத்த விழைந்தமையால்தான் 1971ம் ஏற்பட்ட பிழையான அரசியல் கிளர்ச்சியோடு தவணை பாட்டாளிவர்க்க அரசியல் வழிகாட்டலும் வீழ்ச்சியடைத் தது. பிழையான முறையில் அரசியல் திசைமார்க்கத்தை எடுத்துச் செயல்படும்பொழுது, கலை இலக்கிய ரீதியாகவும் சரியான மார்க்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியாது என்பதையே கடந்த காலம் உணர்த்துகிறது. இக்காரணங்களிலேகான் குறிப்பிட்ட கோட்டுக்குங்கோயே தனது சவாரியை நடத்திக்கொண்டிருந்த இலக்கியத்துறையும் 1971ம் 72ம் ஆண்டளவில் ஸ்தம்பிதமடைந்தது.

அன்மைக்காலங்களில் (1973ம் ஆண்டுப்பகுதி) ஏற்பட்டுள்ள இலக்கிய ரீதியான எழுச்சிக்காற்று இலங்கையில் எல்லா இடங்களிலும் வீச ஆரம்பித்துள்ளது. இக்காற்று வீசவதற்கான புறநிலைக்காரணங்கள் இருக்கவேண்டும். (அக்காரணங்களை ஆராய்வதற்கான களம் இதுவாக இஷக்க இயலாது) என்றாலும், இவ்வெழுச்சி இரண்டு தேங்குகளை உள்ளடக்கியுள்ளதை அறியலாம். ஒன்று, பிழையான அரசியல் கருத்துக்களை ஸ்தாபன ரீதியாக ஸ்திரப்படுத் துவதற்கு உந்துதலாக அமைய செயல்படுகிறது. மற்றையது, புதிய ஜனநாயக கலாச்சாரத்தை வென்றெடுக்கும் திசை மார்க்கத்தை சுருவாக்குவதற்கு எழுந்த ஏழுச்சியானும்.

இவ்விரண்டு பின்னணிகளிலிருந்து வெளிப்பட்ட எழுச்சி ஒரு பொதுவான போக்கையும் தோற்றுவித்துள்ளது. இலங்கையில் இது வரையும் கண்டிராத அளவிற்கு தொழிலாள, விவசாய, மாணவப் பகுதிகளிலிருந்து இச்சமூக அமைப்பிற்கெதிராக, தங்களது வர்க்கக் குணங்கள் ஆவேசத்தோடு ‘காரசார’ மாக தமது படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்துவது என்னிக்கையில் அதிகரித்துள்ள நிலை நாளாந்தம் கூடி வருகிறதை காண்கிறோம். ஆனால் இப்படைப்புக்களது போக்கின் பெரும்பகுதி, சுரண்டும் அமைப்புக்கெதிரான பொது அம்சத்தை மீண்டும், மீண்டும் பிரதிபலிக்கிறதை அவதாணிக்கலாம்.

இப்படியான நிலைமை தொடர்ந்து ஒரேமாதிரியாக இருக்க முடியாது. அது ஏதோ ஒரு மார்க்கத்தின் வளர்ச்சியை நேர்க்கிச் செல்லும் என்பது முரண்பாட்டின் விதி. இவ்வளர்ச்சி விதியை

எந்தச் சக்தியாலும் தடுக்கமுடியாது. இன்று ஏற்பட்டுள்ள இவ்வெழுச்சி சரியான மார்க்கத்தை, அல்லது பிழையான மார்க்கத்தை நோக்கி சென்றேயாகும். இப்படியான நிலைமை நிலவும் இக்கால கட்டத்தில் சரியான அரசியல் திசைமார்க்கத்தைப் பாட்டாளி வர்க்க ஸ்தாபனம் எடுக்காது விடுமாயின், பிற்போக்குவாதிகள் இவ்வெழுச்சியை தங்களுக்கு சாதகமாக பாவிப்பார்கள் என்பது தவிர்க்கமுடியாது.

உழைக்குங் வெகுஜனங்களின் அரசியல் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியுடன்தான் புரட்சிகர கலை இலக்கியமும் வளர்ச்சிபெற முடியும் என்பதை அறிவோம். புரட்சிகர அரசியல் திசைமார்க்கம் உருவாகாதவரையும் வெகுஜன சாரிகளினது புரட்சிகர போராட்டங்கள் சுரண்டும் சமூக அமைப்பை தூண்படுத்தி புதிய இலங்கையை தோற்றுவிக்கும் பாதையில் நடைபோட முடியாது. புதிய ஐன்நாயக கலாச்சாரத்தை வென்றெடுக்கும் திசைமார்க்கத்தைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்லமுடியாது என்ற நிலைமையும் உருவாகி விடுகிறது என்பதை கடந்தகால அநுபவங்கள் சரியாக வளியுறுத்தி நிற்கிறதை புரட்சிகர கலை, இலக்கியம் படைப்பாளிகள் அறிவார்கள்.

இலங்கையில் இன்று நிலவிக்கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலைமையின் கீழ் பாட்டாளிவர்க்கத்திற்கான கலை, இலைக்கியத்தை சிருஷ்டிக்க முனையும் படைப்பாளிகள் எப்படியான பாத்திரத்தை வகிக்கவேண்டும் என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. எல்லாவிதமான கொடுமைகளையும் தொடர்ந்து கொட்டி நிறைத்து மக்களது வாழ்க்கையை சீர்க்குலைத்த இச்சமூக அமைப்பின் சகல உறுப்புகளையும் உடைத்துத்தள்ள விரும்பும் ஒவ்வொருவனும் சரியான அரசியல் மார்க்கத்தை வென்றெடுப்பதற்காகத் தவருன அரசியல் கருத்துக்களுக்கெதிரான போராட்டத் திசைமார்க்கத்தைத் தெரிவ செய்து கொள்வதன் முறை, புரட்சிகர கலை இலக்கியத்தை உருவாக்க முடியும். படைப்பாளன் தனது சிறிய பங்கிற்கு சரியான பாத்திரத்தை வகிக்கமுடியும். இதுவே இன்று இச்சாரர்களது அவசியத்தேவையாகியுள்ளது.

உற்பத்தியின் சமுதாய இயல்புக்கும் உடைமை முறையில் தனிப்பட்ட இயல்புக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடுகளே எமது நாட்டின் அடிப்படை முரண்பாடாகும். இவ்வடிப்படை முரண்பாடே ஏனைய முரண்பாடுகளையும் தீர்மானிக்கும் முரண்பாடாகவும் உள்ளது.

முரண்பாட்டின் ஸ்தாவ தன்மையையும் சரியாக அவதானிக்க வேண்டும். ஊதரணமாக பூர்ஷுவா வர்க்கத்திற்குக் காட்டாளிவர்க்கத்திற்குமிடையிலான முரண்பாட்டை சோஷலிஸப்

பூரட்சியின் மூலமே தீர்க்கப்படமுடியும். இது பாட்டாளவர்க்கத் திற்கும் பூர்ஷுவா வர்க்கத்திற்குமிடையிலான ஸ்தால தன்மை ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக தேசிய ரீதியாக நடைபெறும் போராட்டத்தில் பூர்ஷுவா வர்க்கம் ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராகவும் - அதேவேளை உள்நாட்டு ரீதியாக பாட்டாளிவர்க்கத்துக்கெதிராகவும் செயல்படும் போக்கு பிரத்தியேகமானது.

எனவே தன்மையில் வேறுபட்ட முரண்பாட்டை தன்மையில் வேவறுபட்ட முறைகளாற்றான் தீர்க்கப்படமுடியும். ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கமுள்ள நவகாலனித்து முதனாளித்துவ சமூக அமைப்பான எமது நாட்டில் முதலாளித்துவ உற்பத்தி உறவுக் கும்-உற்பத்தி சக்திகளுக்குமிடையில் நிலவும் முரண்பாடே அடிப்படையானதாகும். ஏகாதிபத்திய நவகாவனித்துவத்திற்கும் மக்களுக்குமிடையிலான முரண்பாடு தேசிய ரீதியான பிரதான முரண்பாடாகும்.

एகாதிபத்திய நவகாவனித்துவத்திற்கும் அதன்சார்பு சக்திகளான உள்நாட்டு பிற்போக்கு சக்திகளுக்குமெதிரான போராட்டமே புதிய ஐன்நாயக கலாச்சாரத்தை வென்றெடுக்கும் இன்றைய கலை இலக்கியத்தின் திசைமார்க்கமாகும்.

எனவே புதிய ஐன்நாயக கலாச்சாரத்துக்கெதிரான சகல சக்திகளையும் எதிர்த்து எமது போரை தொடுக்கும் அதேவேளை புதிய ஐன்நாயக கலாச்சாரத்துக்காதரவான சகல சக்திகளையும் ஐக்கியப்படுத்தும் பணி எமது கலை இலக்கியப் படைப்புகளின் இன்றைய காலகட்டத்தின் தேவையாகும்.

முரண்பாடுகள் பற்றி

ஓரு பொருளை உண்மையாக அறியவேண்டுமானால். நாம் அதன் எல்லாப் பக்கங்களையும் எல்லாத்தொடர்புகளையும் 'இடை நீகழ்ச்சி' களையும் தழுவி, ஆராயவேண்டும். இதை நாம் பூர்த்தியாகச் செய்யமுடியாது: ஆனால், எல்லாப் பக்கங்களையும் ஆராய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை தவறுகளுக்கும், வளைந்துகொடுக்காத தன்மைக்கும் எதிராக ஒரு பாதுகாப்பாய்விளங்குகின்றது.

பெரும்யன்

ஆழி

ஹலோ, பாவலரே!
இங்கே பாரும்
கவிதை, கட்டுரைகள்
கதைகள் யாவினிலும்
நீரும் நின்சகாக்கஞும்
புத்துஷ்கின் நவமே தைகள்;
புதுமைத் தத்துவர்கள்;
மனுக்குலத்தின் மீட்பர்கள்
என்று -
வாய்ச் சவடர்ல்
அடித்து நிதம்
வாழ்நாளை வீணைக்குகிறீர்
நீர் வீணைப்போரும்
யாருக்கென்ன? -
மார்க்கீயப் பேரொளியில்
மனிருளை அகற்றியிங்கு,
மகத்தான் சமுதாயம்;
உழைப்போளின் அரசாட்சி;
உவகைதரும் வாழ்க்கைகழறை;
உயர்ந்தபெரு கலாச்சாரம்
இவையாவும் பெற்றிடவே
ஒரணியில் திரள்வதனை
என் நீர் -
நீலிக் கண்ணீரில்
நிதமும் கரைக்கின்றீர்?
- நீர் கதைக்கத்தான் செய்வீர்
வேறென்ன -
ஆன்மீக மோகினியின்
அரவணைப்பில் கலந்தாங்கே
இரத்தமும் சதையும்தாய்

உறவுமறை பழுத்தபின்னே
பொருள் முதல் வாதநஞ்சை
மேனிசைம் கிட்டிடவே
பேராாவம் நீர்கொண்டு;
கிட்டாத அவள்பார்வை
அடிமனத்தில் பழியுணர்வை
எரிக்கும் அழல்நெருப்பாய்
அலைக்கிறது உம்மனத்தை,
வஞ்சம் தீர்த்திடவே
வகையாய் காலம்பார்த்து
நஞ்சுபலக் கலந்துவிட்ட
உந்தன் தோற்றத்தைப்
பசுத்தோல் பேசர்த்தியிங்கு;
பசுக்கூட்ட மதனையிங்கு
காப்பதற்காய் தானுதித்த
தத்துவன்: ஞானி: தலைவன்
என்றெல்லாம், ஜூரவேகத்தில்
உளரித் துரிகின்றீர்;
- நீர் எப்படியும் செய்யும்.
எப்படி மாறினாலும்;
நரிதான் நீரென்றே,
நலமான தத்துவத்தின்
'ஏழ்ஸ்ப்ரே' கருயியதால்;
நன்றே அறிசென்றேம்.
நீயும் - நின் - தோழர்களும்
புதுக்கவிதைக் குள் - புகுந்து
பாட்டாளிப் புரட்சியினே,
ஏளன்மாய்க் கதைத்தபின்னே,
வாழ்க்கைக் கடைந்தேற்றம்
மெய்முதல் வாதமெனும்

மெய்ஞ்ஞானப் பேர்நிழலில்
 தான்கிட்டும் என்றுவேறு
 பேத்தியும் திரிகின்றீர்;
 அதற்கும் -
 மெய்யுள் என்றுவேறு
 நாமம் சூட்டிவிட்டீர்.
 நாமமது போட்டுக்கொண்டால்
 நரிக்குணமும்மாறிடுமோ - சொல்
 - என்ன விழிக்கின்றீர்?
 பலநூறு ஆண்டுகளாய்;
 பாட்டாளி வர்க்கமதன்
 மாபெரிய வழிகாட்டி;
 மார்க்களின் பேருக்கு,
 அவர்தம் உயிர்நன்பர்
 ஏங்கெல்ஸ் என்பார்க்கு
 நடைமுறையில் -
 நவூயுகத்தார் வியந்திடவே;
 நல்லதெரு பாட்டாளி
 புரட்சி கண்ட;
 வெனினவரின் நாமத்தை
 அழித்த பின்னும்;
 கருத்துக்களை ஒழித்திடவே
 கணக்கற்றேர் முன்வந்தார்.
 அப்படி -
 வந்தோரெல்லாம்

அழிந்தார்கான்:
 வந்தவழிதெரியா போனார்கான்
 வரலாற்றின் சக்கரத்தை;
 பின்னுக் கிழுத்திடவே
 துடித்தா ரெல்லோரும் அந்த,
 வரலாற்றின் சில்லுகளில்
 சிக்கி மடிந்தகடை
 மனிதகுல சரித்திரத்தின்
 பேரேடு தான் சொல்லும்;
 எப்படியும் -
 நீரும், உம்வர்க்கமதும்;
 மாய்மால வேஷங்கள்
 ஆயிரம்தான் போட்டாலும்;
 கடவுளர் நாமம்சொல்லி
 காவியிலை அணிந்திங்கே;
 காட்கிதான் தந்தாலும்;
 நீருளறும் வார்த்தைகளை

ஒன்றுச் சேர்த்ததற்கு;
 மெய்யுள் என்றதற்கு,
 நங்லபெயர் சூட்டினாலும்;
 வயலுக் குள்ளேயே
 களைகள் இருப்ததையும்
 நா மறிவோஷ். மேலுமந்தன் -
 மெய்யுளின் அடிநாதம்;
 பொய்யுள் என்பதையும்,
 கருத்துமுதல் வாதப்புற்றை;
 நிதமும் அழித்தொழித்து;
 பொருள்முதல் வாதஅனு,
 விகிதத்து வளர்வதையும்;
 நாம்றிவோம்; அறிந்துகொள்.
 இவைபோதா தென்றுவேறு -
 'பிரம்ம' மெனும் 'அது'வோடு
 கலந்துவிட்டால் இவ்வுலகில்;
 பேரமைதி, பேரழகு
 பேரின்ப முக்கியினி;
 கிடைத்திடுமே என்றுநீவிர்,
 பிரபஞ்ச வெளிபற்றி;
 இயற்கையின் செயல்பற்றி;
 சரித்திரத்தின் முதற்படியில்
 மனிதனவன் அறிவுயிக
 சிறுகுழந்தைத் தனத்தினிலே,
 இருந்தநிலை உரைத்ததையே
 வார்த்தை ஜோட்டணக்குள்
 அலங்காரம் பண்ணிமிக
 தச்சிதமாய்க் கழலுகிறீர்.
 ஒன்றை உரைக்கின்றேன்,
 ஒழுங்கைய்க் கேளும்நீர்.
 இன்றேல் -
 இல்லாத 'பிரம்ம'த்தாள்;
 கலந்திடுவோம் எனச்சொல்லி;
 மனிதநதி ஒட்டத்தில்,
 ஏறுமாரூய்ப் போகாதீர்.
 பிரபஞ்ச பிரமாக்கள்;
 உழைப்பாள வர்க்கமதன்,
 உணர்வுக்குள் உரைந்திட்டால்
 உருப்படியாய்க் கற்றிட்டால்;
 உண்மையாய் நீருணர்வீர்;
 தொழிலாள வர்க்கமதன்,
 உயர்ந்தபெரு தத்துவத்தை.

ஊமர்சனாம்

“புதிய காற்று” பற்றிய பார்வை

இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்டு அண்மையில் திரையிடப்பட்ட “புதிய காற்று” பற்றிய எமது கருத்தை வெளியிடுவது அவசியம். தென்னிந்தியத் தமிழ்ப் படங்களைப் பார்த்துப் பழகிப் போன ரசிகச்களுக்கு இது ஒரளவு திருப்பியையும், தயாரிப்பாளர் தொழிற்சங்கவாதி எனவே தொழிலாளர் பிரச்சினைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவார் என நினைத்துச் சென்றவர்களுக்கு ஏமாற்றத்தையும் கொடுத்துள்ளது.

இது ஒரு தோட்டத் தொழிலாளியின் குடும்பத்தையும் ஒரு துரையின் குடும்பத்தையும் கையமாக வைத்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது. பெரியதுரை தொழிலாளரைக் கொடுமைப்படுத்துவதனாக வருகிறார்கள். அவனின் தமிழ் சின்னதுரை தோட்டப் பெண்ணைக் காதவிக்கிறார்கள். அவன் தொழிலாளருடன் ஒன்றுக் கூர்களின் பிரச்சினைகளை தீர்க்கப்போராடுகிறார்கள். தொழிலாளருக்கு உதவிகள் செய்கிறார்கள். அவர்களுடன் மேதீன் ஊர்வலத்தில் போவதும், சங்கம் அமைப்பதும் காட்டப்படுகிறது. இந்தவடிக்கைகளை அவன் அண்ணன் எதிர்க்கிறார்கள். சின்னத்துரையின் காதல்பற்றி தோட்டத் தவர் பேசிக்கொள்வது, சின்னத்துரை காதலியின் அம்மாவிற்கு தெரிந்து மகளை அடிக்கிறார்கள். இக்குடும்பத்தில் விட்டுப் பிரச்சினைகளை காட்டப்படுகிறது. தோட்டத் தொழிலாளி ஒரு நாள் குடித்துவிட்டு வந்து தனது மனவியென மகளை அணைக்கும்போது உண்மை தெரிந்து ஆத்திரத்துடன் தோட்டத்துரையை பழித்தீர்க்க செல்கிறார்கள். வின் அவன் பொலிசாரினால் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். பெரியதுரைக்கும் சின்னதுரைக்குமிடையிலான தகராறு உக்கிரமடைகிறது. பெரியதுரை சின்னதுரையின் காதலியை கடத்திச் செல்லும்போது சின்னத்துரை பின்தொடர்ந்து கண்ணடை நடைபொறுகிறது. பெரியதுரை கைது செய்யப்படுகிறார்கள். சின்னத்துரை தோட்டத்தைக் கூட்டுப் பண்ணையாக மாற்றுகிறார்கள். இதுவே புதிய காற்றின் கதையாகும். இடையில் வழமையான தமிழ்ப்படத்திற்குரிய பானியில் கிளப் நடங்கும் ஓடித்திரியும் காதற்காட்சி என்பன காட்டப்படுகின்றது. இதை

பார்க்கும்போது ஒரு தோட்டத்துரை தோட்டப் பண்டு விப்பது யதார்த்தத்திற்கு புறம்பான ஒன்று. அவன் தோட்ட பெண்ணுடன் கள்ள உறவு வைத்திருப்பது நடைமுறைச் சாத்தியம். மேதின ஊர்வாத்தில் தோட்டத்துரை போவதும் அவர்களுக்காகச் சங்கம் அலைப்பதும் தொழிலாளர்களை பகடைக் காய்களாக்கும் முயற்சியேயாகும். தொழிலாளருக்கு துரையான் விடிவு கிடைப்ப தாக காட்டப்படுவது அவர்களின் போராட்ட உணர்வை மழுங் கடிப்பதோடு தமது விடுதலைக்கு தொழிலாளர்களை முதலாளி வர்க்கம் மீது நாட்பிக்கை வைக்கச் செய்யும் பிறபோக்கு கருத்தாகும். தொழிலாளிவர்க்கத் தலைமையால் மட்டுமே அவர்களுக்கு விடுதலை கிடைக்க முடியும். மேலும் இதில் நடிப்பை எடுத்துப் பார்க்கும் போது தோட்டத் தொழிலாளியாக வரும் பாத்திரமும் இன்னொரு சில பாத்திரங்களும் குறிப்பிடத்தக்கனவு நடித்திருக்கிறார்கள். கதா நாயகன், கதாநாயகியின் நடிப்பு மோசம். மேலும் ஒனி, ஒளி யமைப்புகளில் சில குறைபாடுகளிருப்பினும் படப்பிடிப்பு (தொழில் நுட்ப வசதிகள் குறைவாகவிருந்தும்) நன்றாக எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பல பத்திரிகைகளும் ஒருசில போவி விமர்சகர்களும் வெகுவாக இதைப் பராட்டினாலும் வழமையான தமிழ்ப்படங்களிற்கும் இதற்கும் அதீச வித்தியாசமிகுப்பதாகத் தெரியவில்லை. மொத்தத்தில் இது தொழிலாளவர்க்க உணர்வை மழுங்கடிக்கும் முதலாளிவர்க்க நலன்பெறும், வர்க்க சமரசம் செய்யும் பிழையான கருத்தையே கொடுக்கிறது. இது தயாரிப்பாளின் நிலைப்பாட்டைக் காட்டுகிறது. இன்றைய தொழிற்சங்கவாதிகள் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்துடன் சமரசம் செய்யும் வேலையையே செய்கிறார்கள். அதன் பிரதிபலிப்புதான் “புதிய காற்று”. இன்றைய நிலையில் திரைப்படம் தயாரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் முதலாளி வர்க்கத்திடம்தான் உண்டு. எனவே அவர்கள் தமது சமூக நிலைப்பாட்டில் நின்றுதான், படமெடுப்பார்கள். நாம் தேசிய ரீதியான திரைப்பட வளர்ச்சியை ஆதரிக்கும் அதே சமயத்தில் பிழையான கருத்துக்களை விமர்சிக்கவேண்டும்.

- விமர்சகன்

இலக்கிய, கலை விமர்சனம் இலக்கிய கலை உலகிலான பிரதான போராட்ட முறை களில் ஒன்று. அது அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

கட்டுரை

புதுக் கவிதையும்

மரபுக் கவிதையும்

- அஜீத்தா

புதுக் கவிதை முற்போக்கானதா? மரபுக் கவிதை பிற்போக்கானதா? புதுக் கவிதை படைப்போரை நசுக்குவதற்காக மரபுக் கவிதை எழுதுவோர் தற்போது துவந்த யுத்தமொன்றில் ஈடுபட்டுள்ளனரா? குறியீடு என்றால் என்ன? முற்போக்குக் கவிஞரினாருவன் படிமம், குறியீடு போன்றவற்றிற்குக் கொடுக்கவேண்டிய இடம் என்ன?

அன்மையில் இனங்கவிஞர்கள் கூட்டிய மாநாடோன்றில் கலந்து கொண்டபோது மேற்கண்ட விளக்கங்களை விடை தெரியாத, வீணக்கும் தெரியாத நிலை பலகுக்கு இருப்பதனை அவதானிக்க முடிந்தது.

நாம் சமூகத்தைப் பற்றிய தெளிவுள்ள முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்காக எழுதுவதால் அரிச்சுவடியில் இருந்து ஆரங்பிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

புதுக்கவிதை முற்போக்கானது என்பதுவும், மரபுக் கவிதை பிற்போக்கானது என்பதுவும் ஒன்றுந்தெரியாத சிறு பிள்ளைத்தனமான வாதம். தமிழில் புதுக்கவிதை என்பதேனே ஓர் இலக்கிய உருவமாக, இலக்கிய அந்தஸ்து உள்ளதாக ஆக்க முற்பட்டவர் நா. பிச்சமூர்த்தி என்பர் எழுத்து என்ற பத்திரிகையின் மூலம் அவர், சி. சு. செல்லப்பா, மணி, தகுமு சிவராம், வேணுகோபால் போன்றேர் இந்தி காக எழுதி முயன்று வந்தனர். இவர்கள் எல்லோரும் ஆன்மீக வாதத்தில் அசையா நம்பிக்கைக் கொண்டவர்கள். குறிப்பாக சமூகத்தின் அடிப்படை மாற்றம் பற்றிய மார்க்கிலை விளக்கத்தை வேம் பார் சிவருப்பவர்கள். இதற்கு நல்ல உதாரணம் பிச்சமூர்த்தியின் ‘காட்டு வாத்து’ கவிதையாகும். இதில் மனுக்காலக் கருத்து மாறியது போல மார்க்கல்கால கருத்து பிழைத்துப்போகும் என்று கூறினார். மார்க்கிலைத்தை எதிர்ப்பதற்காகவே அவர் அதனை ஏழுதினார். புதுக்கவிதையின் பிதாமகன் என்று கூறப்படும் அவரின் செயல் புதுக்கவிதையின் தோற்றம் முற்போக்கானதல்ல என்பதைக் காட்டுகிறது.

இந்தத் தசாப்தத்திற்கு மூந்திய புதுக்கவிதைகளை எடுத்துப் பால் அவைகளின் முக்கிய பண்பு முறபோக்கானதாக இல்லாமல்ருப்பதனைப் பார்க்கலாம். இன்று நிலைகை மாற்றியிருக்கிறது என்பது உண்மை. அதற்கான புறநிலைக் காரணங்கள் உண்டு. அவற்றை ஆராய்வது எனது நேரக்கமல்ல.

இன்றும்கூட எழுதப்படும் புதுக் கவிதைகள் எல்லாமே முறபோக்கானவை அல்ல. அவற்றின் தனம் சமூகமாகப் பரிணமித்திருந்தாலும், அதனைப்பற்றிய அகவய விளக்கம் இன்னும் இருந்து வருகிறது. இதனால் பிறகுக்குப் புரியாத, தனக்குமட்டுமே புரின்ற (பரிசுமோ?) கவிதைகளை எழுதுவோர் இன்றும் இருப்பதனைக் கான்திரேம். அதேபோல் கருத்தை நேரடியாகச் சொல்ல முடியாமல் தின்றி, அத்தினரலையே பிறகுக்கு மஸிப்பூட்டும் மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும் ஆயுதமாக வைத்து, தனக்குள்நானே வியக்கும் கவிதைகளை எழுதுவோரையும் காங்கிரேம். இந்த இயலாமையை அல்லது கவித்துவ நட்புஞ்சகத்தை பண்டிதத்தனம் என்று மகுளவோரும் உள்ளனவே மேலே கட்டிய மூன்று அடிப்படைகளில் புதுக்கவிதை முறபோக்கானது என்ற வாதத்தை மிக இலகுவாக பொய்ப்பித்துவிடலாம்.

இதேபோன்றே மரபுக்கவிதை பிறபோக்கானது என்ற வாதும் கிறுபிள்ளைத்தனமானது என்பதனையும் இலகுவாக நீருபித்துவிடலாம். ஒரு கருத்து முறபோக்கானதா? பிறபோக்கானதா என்பதனை அது கூறப்பட்ட காலச் சூழலை அடிப்படையாக வைத்தே நிர்ணயிக்க வேண்டும். தவறினால் அகநிலைச்சார்பான விளக்கங்கள் அந்திரண்யம் அமைந்துவிடும். ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தினர் எழுச்சியுறும் காலதட்டங் இது. இதனால் இன்றைய கவிதைகளில் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்களின் அபிலாசைகளான சமத்துவதற்கான போராட்டம், புரட்சி பற்றிய கருத்துக்கள் போன்றவை அதிகமாக இடம்பெறுவது இயல்ல. இப்போக்கு இன்று தவிர்ச்சகப்பட முடியாதது. மீற்முடியாத இயன்பாக இது ஆதிக்கம் பெறக்கூடிய சமூக குழல் இன்று உருவாகிவருகிறது. இதற்கு உதாரணம் கூறவேண்டுமானால், மார்க்ஸிலிஸ்தித்திற்கு எதிரான க்ருதுக்களைப் புதுக்கவிதையில் கூறும் கோஷ்டி தமது கவிதைக்கு மெய்யுள் என்ற நாமத்தை இயற்றிக் கொண்டதனைக் கூறலாம். புதுக்கவிதையின் மீழுடுமியாத இயல்பாக மார்க்ஸிலில் விளக்கங்கள் அமைந்தவுடன், அதற்கு எதிரானவர்கள் தாமசவே ஒதுக்கிப் போய் நிற்பதனையீடு இது காட்டுகிறது. இதில் தாம் வேருன் வர்கள் அன்று போவிப்பிசெறுமை காட்ட முயலும் தந்திரோபாயம் இருப்பது உண்மை. மூன்றால் அது வேறு விடயம்.

மரபுக்கவிதை அது தோன்றிய, வளர்ந்த காலகட்டத்தில், அதனைக் கருவியகங்கையொண்ட ஆதிக்கஞ் செய்த வர்க்கத்தினரின் தன்மைக்கேற்ப கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தது. ஒடுக்கப்பட்ட

வந்தும் மரபுக் கவிதையைச் சொல்லாண்டனர் என்றாலும் உடல்களின் குருதி அன்று அப்பலம் ஏறுத்தாகவே இருந்தது. இது புதிந்துசொள்ளக் கூடியது. எனினும் அன்றும் சொலுமைகளை எதிர்த்துப் பேசிய கவிதைகள் எழாமற் போகவில்லை. அவற்றிற்கு ஏராளமான உதாரணங்களையும் காட்டலாம். ஆனால் அவைகளின் தவிர்க்கமுடியாத இயல்பாக இன்று ஒவிக்கும் குத்துக்கள் இருக்கவில்லை. அப்படி இருந்திருக்கவும் முடியாது. இதனால் மரபுக் கவிதைகள் பிறபோக்கானவை என்று கூறுவது முந்போக்குக் கண்ணேட்டதற்கிணந்து பிறழ்த்ததாகவே படுகிறது. சிலவற்றைப் பொதுமைப்படுத்த முயல்வதனுணரோ அல்லது கருத்துக்கலை வரலாற்று அடிப்படையில் ஆராய முடியாததாலோதான் இவ்வாரை அரைவேக்காட்டு விளக்கங்கள் பிறக்க முடியும்.

மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை என்பவை மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது உருவம் பற்றிய வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இவைகளின் உருவ் வேறுபாட்டிற்குதவிய சமூகக் காரணிகளை ஆராய்வது வேறு; இவைகளில் எது சிறந்தது என்று வாதிடுவது வேறு. முந்போக்கு இலக்கியவாதிகளைப் பொறுத்தனவில் உருவம் பற்றிய வாதம் தேவையற்றது. இன்னிடத்தில் உள்ளடக்கத்திற்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதும் தவறானது என்பதனையும் குறிப்பிடவேண்டும். உருவப் பொருத்தமற்ற (கலையம்சமற்ற) இலக்கியம் கவரொட்டி விளம்பரங்களாகவும், கோஷங்களாகவும் அமையுமென்று மாநூ குறிப்பிட்டதனை மனங்கொள்ள வேண்டும்.

இன்று மரபுக்கவிதை எழுதுவோர் புதுக்கவிதை எழுதுவோரை நகச்குவதற்கு துவந்த யுத்தம் தொடுத்திருப்பதாகக் கூறுவது ஆசாரமற்றது. புதுக்கவிதை கவிதையால்ல என்ற குத்து சிசன்ற தலைப்பத்தில் இருந்ததுண்டு. அன்று பிறபோக்கு இலக்கியவாதிகள் மட்டுமல்ல முந்போக்கு இலக்கியவாதிகளில் சிலரும்கூட இவ்வாறு கூறினர். ஆனால் இன்று இந்திலை முற்றுக மாறிவிட்டது புதுக்கவிதைகளின் தொகையளவிலான மாற்றம் இத்தகைய தன்மை ரீதியான மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. தவிர இன்று அவ்வாரை போராட்டம் நடக்கக்கூடிய சமூகச் சூழல் இல்லை. எனவே இன்று யாராவது அவ்வாரை போராட்டம் நடப்பதாகக் கூறினால் நாம் நிழலோடுதான் சண்டைபோட வேண்டும்.

கவிதையில் ஸ்டண்ட் வேலைகளைச் செய்வதைப்போல காலத்திற்குக் காலம் சிலர் முயல்வதுண்டு. இந்த முயற்சிகளைப் பல்வேறு அணுகுமுறையினரும் நம்மால் விளக்க முடியும். பண்டைப் புலவர்கள் சிலவற்றின் விளக்கம் மேலும் துவக்கம் பெறுவதற்காக உவமான, உவமேயங்களைச் சொல்லாண்டனர். இது அவசியமானதும்கூட. ஆனால் பிறகாலத்தில் இதினிருந்து வேறுபட்ட

ஒரு கருவி கையாளப்பட்டது. நேரடியாகக் கூறுவதற்கு அது செப்பட்ட விடயத்தை குசமாக உணர்த்துவதற்கு இது கையாளப்பட்டது. இதனையே குறியீடு என்கின்றனர். ஃபிராய்டின் உள்பகுப்பு முறையை ஒட்டிய விளக்கங்களை கண - இலக்கியத் தில் கையாண்டபோது இது பிரபல்யம் பெற்றது. ஃபிராய்டின் விளக்கப்படி இடைப்பு மன்னை பான்மையால் நெறிபிறழ்ந்த அல்லது வெளிப்படையாக அங்கீகரிக்குமுடியாத செயல்கள் பல நடை பெறுகின்றன. அதனை கண - இலக்கியத்தில் கூற, குறியீடு பயன் படுத்தப்படுகிறது. முற்போக்குக் கவிஞருக்கு இப்பிரச்சினை இல்லை. அவன் சாதாரண மக்களுக்கு பொது உண்மைகளை எளிமையாக எடுத்துக் கூறுவன். எனவே மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சி அவனுக்குத் தேவையில்லை.

இங்கு சிலவற்றை ஓரளவிற்குத் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன். முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் இதனைப்புரிந்து கொள்வார்களென்று நினைக்கிறேன்.

ஓ் ஸி ஓ் ஸி

குலை இலக்கியம் பற்றி

எழுத்தாளர்களும், கணஞர்களும் இலக்கிய கலைச் சிருஷ்டயைக் கற்பது சரியானது. ஆனால், மரக்களில் - வெளினில் விஞ்ஞானம், எழுத்தாளர்களும், கணஞர்களும் விலக்கின்றிச் சுலை புரட்சியாளர்களாலும் கற்கப்பட வேண்டும். அதாவது, சமுதாயத்திலுள்ள பல வேறு வர்க்கங்களையும் அவற்றின் பரஸ்பர உறவுகளையும், முறையே அவற்றின் நிலைமைகளையும், அவற்றின் தன்மைகளையும், அவற்றின் மனைவியலையும் கற்கவேண்டும். இவை அணைத்தையும் நாம் தெளிவாகத் தேர்ந்துகொள்ளும்போது மட்டுமே எமக்கு உள்ளடக்கத்தில் செழிப்பானதும் நிலையில் சரியானதுமான ஓர் இலக்கியமூலம், கலையும் இருக்கமுடியும்.

ஓ்

ஓ்

ஓ்

இன்று, தனிநபர்வாத, சிறு முதலாளித்துவ நிலையை விடாது பற்றிக்கொண்டு தொங்கும் எழுத்தாளர்கள் புரட்சிகர தொழிலாளர், விவசாயிகள், படை வீரர் சாரிகளுக்கு உண்மையாகச் சேவைசெய்ய முடியாது.

கட்டுரை

திருவள்ளுவரும் நானும்

அல்லது

நானும் திருவள்ளுவரும்

- குறும்பன்

திருவள்ளுவர் என்றெருவர் இருந்தாரா? திருக்குறளை எழுதி யது அவரா? அல்லது வேறு ஒருவரா, 2, 3, 4,பேரா? திருவள்ளுவரது காலம் இன்றைக்கு சரியாக 2006 வருடம் முன் னரா? (மாதம் நாட்கணக்குப் போடவில்லை ஏனென்றால் இது அதான் தான் நதி எப்போ வெளிவரும் என்பது திருவள்ளுவருக்குத்தான் தெரியும்). மிலஸ் திருவள்ளுவர் பேர் வாசகியா? அவனுக்கு கிணற்றுவாளியை அந்தரத்தில் நிற்கவைக்கும் மஜிக்வித்தை தெளியுமா? அவனுக்குப் பிறகு மழையை வரவழைக்க ஆளில்லாமல்தான் தமிழ் நாட்டில் தண்ணீர்ப்பஞ்சம் வந்ததா? திருக்குறளை ஸென்லர் போர்டார் அங்கீகாரிக்க வைத்தவர் ஓன்னையாரா? அவர் வள்ளுவருக்கு ஸில்டரா? இந்தக் கேள்விகளுக்கெல்லாம் கடந்த 20 வருஷங்கள்கூட்டு பதில்தேடிக் கடைசியாகக் கண்ட முடிவு என்னவென்றால், திருவள்ளுவரானாடு என்று ஒன்று இருந்தால் திருவள்ளுவர் தி. வி. ஆண்டு 2006க்கு சரியாக 200600, இல்லை 2006 வருஷங்கள் முன்னால் வாழ்ந்தவர் என்பதே.

நாட்டித்துப்பரம்பரைக்கும் தமிழ்த்தூய்மையின் காவளர்க்கட்டும் சமுதாயத்துக்குச் சம்பந்தமில்லாத விழுவில்லாதம் என்றால் சொல்லவா வேண்டும்? ஆனாலும் இன்று திருவள்ளுவர் விஷயம் வேறு திசையில் திரும்பியுள்ளது. அதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் பாரதாரமாக யோசிக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாகத் தமிழ்நாடு அரசின் பேருந்துகள், (அதாவது பல்கள்) மற்றும் பிரபல இடங்களிலெல்லாம் திருக்குறள்கள் கொட்டை எழுத்துக்களில் காணப்படுகின்றன. இதே போகிற்போன்ற விரைவில் திருக்குறள்களது தொகை போதாமல் போய்விடலாம். மற்றேர் ஆபத்து என்னவென்றால் திருவள்ளுவர் ஒரு ஸேஷனிஸவாதியாக, என்றும் எவரும் கடக்கமுடியாத முக்காலும் உணர்ந்த மாமேதையாகக் காட்டப்படுவதாகும். எல்லாவித அரசியல் அபிப்பிராயங்கள்க்கும் திருவள்ளுவரைத் தஞ்சமடையுமளவிற்கு இன்று பாரானுமன்ற அரசியல் வந்துவிட்டதென்றால் - பாவும் திருவள்ளுவர். அதோடு சென்ததில் கொன்டுவியலை விமர்சிக்கத் தொடங்கினார்களோ இல்லையோ இங்கே மொட்டைத்தலைக்கும் முழங்காமுக்கும் முடிச்சிப்

போடும் மன்னர்கள் யாரை விமர்சிப்பதென்று வலிபோட்டுத்தேட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். பாவம், அகப்பட்டவர் ஆறுமுகநாவலரல்ல, திருவள்ளுவர். ஏனென்றால் கொண்டிலியன் 2500 சொச்சம் ஆண்டுகள் முன் வாழ்ந்த தோழி. இந்த மாதிரி அகப்பட்டுத் தினரும் திருவள்ளுவரையும் திருக்குறளையும்பற்றிக் கொஞ்சம் சரித்தர உணர்வோடு பசர்ப்போமா?

திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த காலம் நிலமான்ய சமுதாயம் நிலைத் துவிட்டகாலமாகத்தான் தெரிகிறது. இந்திய அடிமைச்சமுதாயத் தின் முடிவும் நிலமான்யத்தின் தோற்றமும் பற்றிய தெள்வான தகவல்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் சாதிமுறை மற்றும் திருக்குறளின் சமகால இலக்கியங்களை நோக்குகையில் இலவரலாற்றுக்கட்டம் பற்றிய ஊகர் சரியாகவே படுகிறது. இச்சமுதாய அமைப்பில் வள்ளுவரை மதிப்பிட அவர் அச் சமுதாய நிலையில் தோன்றிய மாற்றங்கட்குச் சார்பாக எந்த நிலைப்பாடு கொண்டிருந்தார் என்பதே முக்கியமாகிறது. அன்று முதலாளித் துவம் தோன்றும் வாய்ப்புக்கள் இருந்ததாக நான் தம்பவில்லை. ஆகவே திருவள்ளுவர் அதை ஆகரித்ததாகவோ எதிர்த்ததாகவோ கூற இடமில்லை. அக்கலகட்டத்தில் நிலமான்ய அமைப்பிற்குட்பட்ட சமுதாய மாற்றமெதும் நிகழ்ந்திருப்பின் அதுபற்றிய சரித்திரத் தகவல்களின்றி அதற்குச் சார்பாக வள்ளுவரின் நிலைப்பாட்டை மதிப்பிடலாமோ?

கொண்டிலியன் அடிமைச்சமுதாயம் நிலமான்ய சமுதாயமாக மாறுவதை எதிர்த்த பிற்போக்குவாதி என்பதற்குச் சரித்திர ஆதாராம் உண்டு. காலப்போக்கின் வளர்ச்சியையும் மாற்றத்தையும் எதிர்த்த நிலமான்ய சமுதாயம் பின்பு தன் தோற்றத்தையே மறுத்து நின்ற கொண்டிலியசின் சிந்தனைகளைத் தன்னுள்ளேயே தோன்றிய புரட்சிகர சிந்தனைகளை எதிர்ப்பதற்காக உபயோகித்தது. வள்ளுவர் பற்றி இத்தகைய தகவல் ஏதும் இல்லை. ஆகவே வள்ளுவர் வாழ்ந்த காலத்துச் சமுதாய அமைப்பிற்குத் தொடர்பின்றி வள்ளுவரை விமர்சிப்பது பச்சை அசட்டுத்தனம். முதலில் வள்ளுவர் காலம் பற்றிய ஆழமான வரலாற்று ஆய்வொன்றை நடத்த வேண்டும். ஆனால், அதனைவிட முக்கியமான பணிகள் சில இன்று நமக்கு உள்ளன.

வள்ளுவர் வாழ்ந்த காலத்தை மறந்து அவரைப்பற்றி விமர்சிப்பது அசட்டுத்தனமென்றால் வள்ளுவர் காலத்துச் சிந்சனைகள் இன்றைய சமுதாயத்துக்குப் பொருந்தும் என்பதனை அளவிட அசட்டுத் தனத்துக்கே ஒரு புது அளவுகோல் வேண்டும். அதனிலும் வேஷ்க்கை என்னவென்றால் வள்ளுவர் கண்ட சோஷலிசம் பற்றியும் பேசாத சிலர் முன் வருவதுடன் பழைய காலத்தில் சோஷலிச சமுதாயத்தை [அரசர் ஆட்சியின் கீழ்] எடுத்துக்காட்டும் இலக்கியங்களையும் படைக்

கிருஷ்ண. சோஷலிஸ் மெண்பதே முதலாளித்துவத்தின் தொற் றத்தை அடுத்து ஏற்பட்ட சிந்தனை எண்பது இந்த மரமண்டை களில் ஏதுமா?

வள்ளுவர் பெண்களுக்கு அளித்த இடம் நிலமான்ய சமுதாயத் தில் உள்ள இடமேதான். பெண்களது பண்புகளான அச்சம், மடம் நடனம் என்னாழும் ஆண் பெண் இடையிலான உறவுமுறை, கண வனைத் தொழுதலின் சிறப்பு என்பன யாவும் நிலமான்ய காலத் தின் முத்திரையுடையன. விபச்சாரத்தை வள்ளுவர் தாக்கியமையும் பிறங்மனை வேண்டாமை பற்றிய கந்ததுக்களும் நிலமான்ய சமுதாயத்தினுள் உள்ள சீர்விழு தொடர்பான கருத்து மோதல் களையே குறிக்கின்றன. ஊழிற் பெருவலி யாவுள் என்ற வள்ளுவர் டுயற்சி கூலிதருங் என்கிற அளவில் அவரும் விதிப்பயனை நோவதில்தான் முன்னிற்பதைக் குறிக்கின்றது. வள்ளுவர் கூறிய கருத்துக்களை அவர் எதை யாருக்காகச் சொன்னார் என்று ஊகித்து விமர்சிப்பதோ வள்ளுவன் காட்டின ரோட்டில்தான் தமிழன் போகவேண்டுமென்பதோ பைத்தியகாரத்தனம். வள்ளுவர் கிணறு ருங்குள் குதியாதே என்றால் குதிப்பேண் என்று யாரும் சொல்லலாம், செய்யலாம்! வள்ளுவர் சொன்னபடி சட்டங்களையெல்லாம் திருத்தியமைப்போமென்று யாரும் உளறலாம்! அந்த அளவுக்கு பித்துக்குளித்தனத்துக்கு இந்த நாட்டில் சுதந்திரம் இருக்கவே செய்கிறது. ஆனால் நன்னை சமுதாயத்தைத் தமிழன் உணர முனை வதைத் தடுக்கும்படியாக வள்ளுவர் என்ற வெளி எழுப்பும் அயோக்கியர்களை நாம் புறக்கணித்துவிட்டமுடியாது. எனவே எதிரி வள்ளுவர்கள், வள்ளுவர் என்ற பேரில் தமிழர்கள் கண்ணில் மிளகாய்ப்பொடி தூவும் கும்பங்களான் என நாம் உணர்வது தல்லது!

முரண்பாடு

தொட்டுத்தடவிக் காதோரம் கதை சொல்லி
முட்டி முகர்ந்து மலையேறும் மென்காற்று
முற்றி முதிர்ந்து மரங்களிலே சங்கூதிச்
சுற்றிச் சுமங்கு மறுபடியும் தென்றவெனத்
தொட்டுத் தடவிக் காதோரம் கதைக்காறும்
கரையைக் கழுவிக் கழுனிக்கு நீர் கசிந்து
அரைத்து அழகாக ஆடிவரும் ஆழநதி
வரைமீறி வன்மையுடன் விழுந்து
புரண்டெழுந்து

நுரைத்து வெளிமிகுந்து நேரம்சில கடந்து
கரையைக் கழுவிக் கழுனிக்கு நீர்கசியும்.

வாய்மை

இரு பட்டதறி நெசவுக்குப் போகிறுள்

- சி. வண்ணியகுலம்

நெல்லியடியைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட நெல்லை க. பேரன் அவர்கள் கடந்த 10 ஆண்டு காணங்களில் அவ்வப்போது பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் பிரசரமான தமது சிறுக்கதைகள் 13 ஐத் தொகுத்து ஒரு பட்டதறி நெசவுக்குப் போகிறுள் என்னும் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். இத்தொகுப்பின் மூலம் இதயழூர்வமாக இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபாடு கொண்ட துடிப்புமிக்க இளைஞரான பேரனின் இலக்கியக் கொள்கையையும், அவருடைய படைப்பாற்றலின் வளர்ச்சிக்கிரமத்தையும் ஒரளவு எடைபோட முடிகிறது.

கலாநிதி கைலாசபதி அவர்கள் இந்நாளின் முன்னுரையில் குறிப் பிடுவதுபோல கலையமச்ததையும், கருத்துச்செறிவினையும், உத்திப்புதுமைகளையும் படைப்பினக்கியங்களில் தெளிவாக எதிர்ப்பார்ப்போருக்கு இந்நால் காரசாரமான விமர்சனங்களின் நிலைக்களாலும் அமைந்து கிடக்கிறது.

ஆசிரியர் ‘என்னுரை’யில்கு நிப்பிடுவதுபோல, வெறும் கற்பணை உலகில் சஞ்சரிக்காது இன்றைய காலகட்டத்தில் ஓவ்வொரு மனிதனையும் ஆட்கொண்டிருக்கும் சமகால சமுதாயப் பிரச்சினைகளையே பெரும்பாலும் தொட்டுச் சென்றுள்ளார். தான் உணர்ந்தவற்றையும் அல்லது தான் அனுபவித்தவற்றையும், எதிர்காலத்தில் தான் எதிர்பார்க்கும் சமுதாயம் எவ்வாறமையவேண்டும் என்பதையும் தம் முடைய ஆற்றலுக்கேற்ப நேர்மையுடன் ஆசிரியர் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

இந்துவினை விமர்சிப்பதற்கு, ‘கலை இலக்கியம் சமூகப்பணி செய்யவேண்டும் என்பதில் நான் அசையாத நம்பிக்கை கொண்ட வன்’ என்ற ஆசிரியர் கூற்றையே துணையாகக் கொள்ளல் காலவும் பொருத்தமானது.

கலை இலக்கியம் சமூகப்பணி செய்யவேண்டும் என்று கூறும் போது கலை இலக்கியம், சமூகம், அதன் பிரச்சினைகள், அவற்றுக்

ான தீர்வுகள் எவ்வ எண்பனபற்றி ஆசிரியர் நன்கு அறிந்துகொள் வது இன்றியமையாதது. ஆயின் இவரது கடைகள் பலவற்றையும் நோக்கும்போது ஆசிரியர் மேற்சொன்ன ஆத்திரத்தைத் தமது கவசமாகமட்டுமே கொண்டுள்ளார் என்றே எண்ணத்தோன்றுகிறது.

எனவில், கலைக்கு இயல்பாகவே இருக்கவேண்டிய மக்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் தன்மையை இவரது கடைகளில் காணமுடியவில்லை. கடைகள் யாவும் வெறும் விவரணங்களாக, ஆசிரியரின் முன்னாலும் பவமான கட்டுரை அல்லது செய்தித் தன்மையுடனேயே சென்று தேய்கின்றன. குறிப்பாகக் ‘குடிவினடியில்’ என்னும் சிறுகடையில் ‘புகையிலுக் குடில் என்றால்...., ‘ஹாமல் என்றால்’ என ஆசிரியர் விபரிக்கக் கூடாதங்கும்போது உணர்த்தும் ஆற்றலினும் அறிவிக்கும் ஆற்றல்கொண்ட கட்டுரைப்பாங்கே மேலோங்கி நிற்கிறது.

உத்திப் புதுமை ஏன்று நோக்கும்போதும் ஏமாற்றமே அடைய வேண்டியுள்ளது. கடைகள் வெறும் சம்பவச் சித்தரிப்புக்களாக அமைந்தமையே இதற்குக் காரணமென்றாம். வெள்ளிப் பதக்கத் திணப் பெற்றுக்கொண்ட ‘கடவுள் உள்ளே இருக்கிறார்’ என்னும் சிறுகடை எதுவித உத்தியோ புதுமையோ இன்றி கணமுன் விரிந்திருக்கும் ஒரு காட்சியை அப்படியே சித்தரிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது. ஆயின், ‘குலப்பெருமையில் மட்டும் ஓர் ஊதாரித் தந்தையின் நடவடிக்கைகளால் ஓர் அப்பாவிப் பெண் வாழும்போதுமட்டு மன்றி இறந்த பின்னரும்கூட எவ்வளவு இழிகரமான பெயரினைப் பெற்றுக்கொள்கிறார் என்பதை ஆசிரியர் கைதேர்ந்த நுட்பத்துடன் புலப்படுத்திவிடுகிறார்.

சமுதாயத்தில் பிரச்சினைகள் உள்ளன, அவற்றினின்றுக் கீர்வு காண்பதற்கு படைப்பிலக்கியங்கள் சேவை செய்ய வேண்டுமென்பதனை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள ஆசிரியர், யார் யாரை சமூக உறுப்பினராகக் கொள்கின்றார், எவ்வெவற்றைச் சமுதாயப் பிரச்சினைகளாகக் கருதுகிறார், அவற்றுக்கு அவர் காட்டும் தீர்வுகள் என்ன என்பதை நோக்கும்போதே பிரச்சினைக்குரியவராகிறார். இந்நாலீலுள்ள கடைகளை நோக்கும்போது பெருமளவுக்கு, படித்துவிட்டு அரசாங்கவேலையற்று சிறு கடைத்தொழிலையோ, விவசாயத்தையோ தனது கூடும் முன் நேற்றுத்துக்காகக் கைக்கொள்ளும் பட்டதாரிகளையும், அடிப்படை உரிமைகள், வசதிகள் அற்றவர்களைன் தாம் கருதும் தாழ்த்தப்பட்டோரையும், போலி கெளரவங்களுக்காக சமுதாயத்தில் இழிசெய்கிறார் செய்து கொண்டிருக்கும் உயர் வர்க்கத்தினரையுமே ஆசிரியர் கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டுள்ளார்.

உண்மையில் எரிகின்ற பிரச்சினைகட்ட காட்பட்டோர் இவர்கள் எல்ல. சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் நகிழும் ஏழை விவசாய

தொழிலாளரே இன்றைய காலகட்டத்தின் மிகப் பாரிய பிரச்சு
கட்குரியோராவர். படித்தவர்களும், பணம் உடையோரும், தாழ்த்
தப்பட்ட மக்களும் தத்தம் வர்க்க நிலைப்பாட்டிற்கேற்ப வசதிகளை
யும், உரிமைகளையும் பெற்றுக்கொண்டு விடுகிறார்கள்.

ஆசிரியர் எடுத்துக்கொண்ட சமூக உறுப்புக்களுக்கு இயைந்
தனவாகவே கரணப்படுகின்றன. சமூகத்தில் நிலவும் தற்காலிகப்
பிரச்சினைகளையே அடிப்படைப் பிரச்சினைகளாகவும், பிரச்சினைகளின்
மூலக் கூறுகலாகவும் ஆசிரியர் கொண்டுவிடுகிறார்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் நிலவும் வேலையின்மைப் பிரச்சினைக்கு
கல்வி அமைப்பைச் சாடும் ஆசிரியர், அவ்வமைப்பையே இந்தும்
பேணிப் பாதுகாக்கும் அரசினையும், அதன் வர்க்க சார்பையும் புலப்
படுத்தத் தவறிவிடுகிறார். இதுபோன்றே, ஏழை அரசாங்க உத்தி
யோகத்தின் இழுதிலைக்கு உண்மைக் காரணத்தைக் கண்டறிய
முயற்சிக்காது, சம்பள உயர்வே சரியான தீர்வென்று தவறான முடிவினை முன்வைக்கின்றார்.

படைக்கப்பட்ட பாத்திரங்களும் வாழ்வின் யதார்த்த நிலையை
உணர்கின்றபோதும் மரபெண்ணும் காலவென்னத்தில் ஏற்றுள்ளு
போய்விடுகின்றன. ‘குடிலின் அடியில்’ வரும் பாத்திரம் உத்தியோ
கத்தர்களுக்குக் கொடுக்கும் சீதனத்தை எமக்குத் தந்தால் நாங்களும்
உணர்ந்துவிட மாட்டோமா என்று கேட்பது அப்பாத்திரத்
தின் தனித்துவமின்மையைக் காட்டுவதாகவே அமைந்துள்ளது.

இந்நாலிலுள்ள சிறுக்கைகளைத் தொகுத்து நோக்கும்போது
ஒன்றைமட்டும் உறுதியாகக் கூறலாம். சமகால சமுதாயப் பிரச்சினைகளை
இனங்காணும் ஆசிரியர் அவை சமூகமாகத் தீர்க்கப்பட
வேண்டுமென இதயபூர்வமாக ஆர்வம் கொள்கிறார். ஆனால், அந்தளவுக்கு பிரச்சினைவரின் உண்மைத் தன்மையையும், யதார்த்துவத்
தையும் புலப்படுத்தத் தவறிவிடுகிறார். அதுபோன்றே இலகுவாகக்
கடைசொல்ல வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் கலையம்சத்தைக் கை
நெகிழுவிட்டுவிடுகின்றார்.

○

பிரசார வேலைப்பற்றி

‘நாறு பூக்களை மலர விடுவது’தான் கலைகளை அபிவிருத்தி
செய்வதற்கான வழி, ‘நாறு சிந்தனைப் போக்குகளை மோதவிடுவது’
தான் விஞ்ஞானத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான வழி. இந்தக்
கொள்கை விஞ்ஞானத்தையும், கலைகளையும் அபிவிருத்தி செய்யும்
ஒரு சிறந்த முறை மட்டுமல்ல, இன்னும் விரிவான பிரயோகத்
தில் இடப்பட்டால் எமது கலை வேலைகளையும் செய்வதற்கு ஒரு
சிறந்த முறையாகவும் ஆகிறது.

படை ஒன்று தயாராகிறது

- க. மொழிவரதன்

இலங்கயின் மாதாவை குறுக்கே
இரண்டாக வெட்டி வரும்
இரத்தத்தின் அழகினில் இன்பம்
காணத் துடிக்கின்ற கூட்டத்தின்
கதையினிலே பொருளுள்ளோ?

எங்களுக்குள் சச்சரவுகள்
எங்களுக்குள் சண்டைகள்
எங்களுக்குள் துவேஷங்கள்
எங்களுக்குள் அடிதடிகள்
எல்லாமே உண்டு உண்டு
அண்ணனுக்கும் தமிக்கும்
அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும்
சண்டைகள் இருப்பதுபோல்
எங்கள் நாட்டினிலே -
ஸழமாதாவின் பின்னொகளுக்குள்ளே
உண்டு சண்டைகள் ஏராளம்.
ஏற்கின்றேம், உண்மை இது
தோழர்களே!

என்றாலும்,
எம்பிரச்சினையைத் தீர்க்க பிரச்-
சினைக்குக்
காரணதான் இவ்வழைப்பினை
மாற்றிட

எழுந்திடும் இயக்கமதீஸ் இனைத்து
தொழிலாளர் அணியினிலே புதிய
புரட்சிக்கீத மிசைப்போம்....
புரட்சியின் பின்னாலே புலர்ந்துவரும்
புதுவழைப்பிலே எங்களின்
மொழிகளுக்கும் விரதேசத்திற்கும்
இடைது பெறுவோம்
குடியரசை மறுத்திட்ட
புது அரசியலை எரித்திட்ட

கூட்டுத்தின் விள்ளுலே
சென்றிட்ட இளாஞ்சுர்களின்
உணர்வுகள் செயல்கள்
வார்த்தையிலடங்காதவை.
ஆனால்,

கட்டிடத்தின் அடித்தளத்தை

மாற்றுது

கண்ணாடிகளையும் சுவரையும் மாற்றிட
விலை மதிக்க முடியா உயிர்களை
வீணாக கொடுக்கின்ற பாதைக்கு,
இந்தியத்து மண்ணிலே

கொடிபிடிக்கும்

அண்ணன்மார் தாசன்மார்
தென்னகத்து அரசியனிலே

சாதித்ததென்ன?

தென்னங்கள் விற்பனையா?

இந்தியத்தின் படங்களிலே

இன்பரசம் காமரசம் சொட்ட

எழுதுகின்ற இந்திரியக் ‘கவிஞர்’

சமுமதின் பிரச்சினைக்கு

காட்டுகின்ற மார்க்கம்

என்னவகையில் சரியாகும்...?

சமுமாதாவை வெட்டுகின்றவேண

சொட்டுகின்ற இரத்தத்தினை

நக்கிட ஒடிவரும் ‘நாயாம்’

‘முன்றும் நபகுக்கு’

குவிடம் அளித்து

புது விருந்தளிக்க

துடிக்கின்ற கூட்டங்களுக்கு

பாடங்கள் கற்பிக்க இங்கே

படை ஒன்று தயாராகிறது.

நீண்டகால உத்தரவாதமுள்ள தங்கமுலாம்

பூசப்பட்ட நவின டிகைன்களில்

ஆபரணங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா?

மகராணி ஸ்வ

27, திருகோணமலை வீதி, கண்டி:

கண்டி மாநகரில்
அசல் தங்க வைர நகைகளுக்கு
நம்பிக்கைக்கும் நடனயத்திற்கும்
இறந்த ஸ்தாபனம்

லங்கா ஜாவலர்ஸ்

கீல: 61, யட்டிநுவர வீதி,
கண்ணி

தொலைபேசி: 3339.

BOBBY TAILORS

FAREENA SHOE PALACE

IT IS TIME YOU
CHANGE YOUR TAILORS

20/1, Prince Street,

MATALE

வெளிவந்துவிட்டது

யோ. பெட்டிக்நபாலனின்

'துணிச்சிகாத்து'

(குட்டிக்கதைகள்)

விலை ரூ. 2-50

கிடைக்குமிடம் :

17, தேவ ஸ்ரீ,

க ண டி

நளினமான

நவீன

நடையலங்காரத்திற்கு

எங்களிடமே

பாதனிகளை வரங்குக்கன்

லகி ஸ்டோர்ஸ்

176, மத்தியச் சந்தை,

க ண டி

With Best Compliments of

MOHANS

DEALERS IN: FOUNTAIN PENS & INK

26, D. S. Senanayake Vidiya,
KANDY.

தலைநகரில் கட்டிடப் பொருட்கள்
வாங்க சிறந்த இடம்

Sunbeam Trading Company

GENERAL MERCHANTS COMMISSION
AGENTS, ESTATE & GOVT. SUPPLIERS

22D, Quarry Road, COLOMBO-12

DIAL: 32392

CABLE: 'SUNBEAM'

அச்சில் வெளிவரும் முதல் இதழ் 'நதிக்கு'
வாழ்த்துக்களை அன்புடன் தெரிவிப்போர்
தரமான பிஸ்கட் வகைகளைத் தயாரிக்கும்

லக்கிலேண்ட்

பிஸ்கட் உற்பத்தியாளர்கள்

நத்தராம்பொத்த,

குண்டசால்.

தொலைபேசி: 2537

இச்சஞ்சிகை கண்டி 17, தேவ வீதியில் உள்ள ஆர். செல்வராஜ் என்
பவரால் கலாச்சாரக் குழு [கண்டி] விற்காக அட்டன், மக்கள் அச்சுக்கு
தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.